

Palle Simonsen (KF):

Finansministerens svar på de indlæg, der har været i debatten i dag, synes jeg nok bevæger sig meget på overfladen, og som det allerede er blevet sagt under de korte bemærkninger, søger han at lave et skønmaleri af den situation, vi befinder os i.

Jeg synes nok, det er meget stærkt, når finansministeren står her på talerstolen og forklarer, hvordan man har løst beskæftigelsesproblemet, mens han i virkeligheden – og det er jo det, der er det alvorlige og karakteristiske for det, der er sket – erkender, at 70.000 nye er ansat i den offentlige sektor gennem de senere år. Det er jo netop det, der er et af de hovedproblemer, vi står med.

Jeg forstår naturligvis godt, at finansministeren afviser kritikken af udviklingen i underskuddet på statens finanser for januar, og jeg accepterer da også indtil videre de forklaringer, som finansministeren har givet folketinget i dag. Men finansministeren kan ikke fortænke os i, at vi er meget skeptiske med hensyn til de forklaringer, der bliver givet, når vi ser, hvordan udviklingen i øvrigt har været gennem det sidste halvandet år i underskuddet på statsfinanserne.

Vi kan jo bare tage det finanslovsforslag, vi beskæftiger os med i dag. Da det blev fremsat – eller rettere sagt, da det blev genfremsat i oktober – blev der budgetteret med et underskud på mellem 39 og 40 mia. kr. I dag, i slutningen af februar måned, hvor dette finanslovsforslag skal vedtages, ligger det på ca. 48 mia. kr. Så kan finansministeren ikke fortænke os i, at vi er skeptiske.

Dernæst siger finansministeren, at denne meget kraftige udvikling i negativ retning i statsfinanserne ikke bare er et dansk fænomen. Nej, det er naturligvis rigtigt, men det er i sig selv ikke en tilstrækkelig undskyldning for, at den finder sted her. Det andet er – og det vil jeg godt have finansministeren til at kommentere nærmere – om ikke finansministeren finder det foruroligende, at der er tale om mere end en fordobling fra det ene finansår til det andet. Vi står stadig væk med en prognose i forbindelse med vedtagelsen af finanslov 1981 på ca. 21 mia. kr., og vi står i dag ved det næste års finanslovsforslag med et underskud på ca. 48 mia. kr. Det er mere end en fordobling fra det ene finansår til det andet. Ét er, at man kan acceptere et under-

skud; noget andet er, om man også kan acceptere, at der er særlige problemer omkring det i en række andre lande. Men det, der for os er det afgørende, er, hvor stærkt dette underskud vokser i disse år.

Vedrørende bemærkningerne om devalueringen, hvor finansministeren sagde, at man må prøve at finde andre veje til at forbedre konkurrenceevnen, ved erhvervsfremmende foranstaltninger f. eks., vil jeg godt spørge: hvad er det for andre veje, regeringen vil følge, som man ikke har foreslået før denne weekend? I åbningstalen i oktober, i forbindelse med regeringens handlingsplan i november, i forbindelse med de meddelelser, vi i øvrigt har fået fra finansministeren i januar og februar er der opridset de samme programpunkter, de samme forslag til forbedring af landbrugets forhold, de samme forslag til forbedring af erhvervslivets forhold. Hvad er det for nye forslag, der er kommet til siden i søndags? For jeg går ud fra, at når regeringen har erkendt, at der er behov for en yderligere konkurrenceevneforbedring, er det noget, der skal ses i lyset af de forslag, som regeringen forventer at få igennem i folketinget, og derfor synes jeg nok, at der stadig væk er behov for at få opklaret, hvad det er for ekstra forslag, regeringen har.

Lad mig så til sidst sige til finansministeren, der bl.a. siger, at alternativet til regeringen er kaos, at jeg vil egentlig godt sådan meget stilfærdigt sige, at jeg synes, det er en fantastisk arrogance, finansministeren har tillagt sig på det seneste. Finansministeren kan naturligvis godt kritisere – det har han sin frie ret til – f.eks. samarbejdet mellem det konservative folkeparti, venstre, CD og kristeligt folkeparti. Der er naturligvis uenigheder, det sagde jeg også ved debatten i går, og det er der ingen af os der har søgt at skjule. Men når vi samtidig ser den debat, der har været i går og i dag mellem socialdemokratiet og det ene af støttepartierne – jeg behøver ikke at nævne navne – vil jeg sige, at det er nok noget af det dårligst tænkelige klima, man kan have mellem en regering og et støtteparti. Til sammenligning kan jeg i hvert fald berolige finansministeren med, at selv om der er forskellige mål for de fire borgerlige partier i det samarbejde, de har, så er der i hvert fald det gode klima, som er nødvendigt for, at der overhovedet kan skabes løs-